

lefoglalt felszerelésekkel és hanglemezekkel II. Rákóczi Ferenc adóállomás néven műsorsugárzást folytattak a Felvidéken. A MATOM-adó további sorsa ismeretlen.

Mosonmagyaróváron a kassai adó kisebb darabjait egy Basch nevű kereskedő raktárában helyezték el, a nagyobb darabokat pedig Bor-

sosgyőrben ugyanazon a tanyán, ahol a lakihegyi Telefunken-adó alkatrészeit is tárolták. Ide rakták be a nagyobb transzformátorokat és az egyenirányítókat is.

A Mosonmagyaróváron elraktározott alkatrészeket a háború után többé nem sikerült megtalálni, míg Borsosgyőrben megmaradtak 1945-ben. A la-

kihegyi 50 kW-os végfok építéséhez innen vitték el a kassai végfokozat 17 kV-os egyenirányítóját.

A kassai rádióállomás utolsó vezetője Susánszky László postamérnök volt, aki 1987-ben részletes és megbízható információkkal segítette a rádióállomás történetének leírását, s ezért köszönettel tartozom neki.

„Különleges függvénygenerátor” c. cikk befejező része (folytatás az 56. oldalról).

Végül, de nem utolsósorban a frekvencia méréséről néhány szóban. Bár a diállal felszerelt helipotméter vagy potméter alkalmazása esetén digitális kijelzésű frekvenciamérővel pontosan összerendelhetjük diálunk osztópontjait a frekvenciával, de ez eléggé nehezessé tenné a műszer használatát. Másik módszer: külső frekvenciamérő használata. Ennek egyik változata egy frekvenciamérő modul csatlakoztatása. Erről az RT hasábjain már olvashattunk a 93/9. számban. A Deáki Mérnöki Iroda által forgalmazott FCM 400 modulhoz, amellyel csatlakozhatunk, +5 V-os tápfeszültség szükséges. A modul 1 kHz-es és 1 Hz-es időlappal rendelkezik, amelyet kapcsolóval választhatunk ki. Az FCM 400 folyadék-kristályos kijelzője 4 digit, így a belső időlappal még a legalsó 2 Hz is (korlátozott pontossággal) megmérhető. Nagyobb pontossági követelmények esetében a cikkben feltüntetett időalap generátort kell elkészíteni, és ezzel együtt ellátni készülékünket a frekvenciamérővel.

A függvénygenerátor megépítéséhez sok sikert, és jó használatot kívánok.

Felhasznált irodalom:

1. Tietze Schenk: Analóg és digitális áramkörök
2. Herpy Miklós: Analóg áramkörök
3. Dr. Lehoczky János-Márkus Mihály-Mucsi Sándor: Szervo-rendszerek, követő szabályozás
4. Bahtiarov-Malinyin-Skolin: Analóg-digitális átalakítók
5. Walston-Miller: Tranzisztoros áramkörök tervezése
6. Radio Shack: Integrated Circuit Applications

„Bitsoros jelkapcsolatok a mikroszámítógépekben” c. cikk befejező része (folytatás a 108. oldalról).

Ezek a készülékek általában telepes táplálásúak, s ez a megoldás jelentősen növelheti a telepek élettartamát. Környezetvédelmi szempontból is előnyös ez, hiszen így kevesebb elhasznált elem kerül a szemétkukába.

Felhasznált irodalom

- [1] Dr. Madarász László: Soros rendszerépítés digitális LSI áramkörökből. Automatizálás és Robottechnika, 1990. 2. sz. p. 14-20.
- [2] PHILIPS: Datenbuch. I²C-Bus-Schaltungen für professionelle Anwendungen. 1989. Alfred Hüthig Verlag GmbH
- [3] PHILIPS: DATA HANDBOOK. IC 12. 1996. I²C Peripherals. U. S. A. 9397-750-00306
- [4] I²C interfész PC-hez. Elektor, 1992. 8. sz. p. 6-10.
- [5] A/D – D/A átalakító I/O-val I²C interfészhez. Elektor, 1992. 9. sz. p. 32-36.
- [6] I²C vezérelésű LED-es kijelző. Elektor, 1992. 10-11-12. sz. p. 60-63.

„Automata töltő 12 V-os gépkocsi akkuhoz” c. cikk befejező része (folytatás a 142. oldalról).

A doboz alja, eleje és a hátulja 4 mm-es textílbakelitből készült, melyeket 15 mm-es szögalumínium idomok tartanak össze. A doboz borító palástja hajlítással készült 0,5 mm-es acéllemezéből, mely piros színű, zsugorodó akrilfestékkel van lefújva. A doboz alsó és hátsó lapja a jó szellőzés érdekében Ø8-as fúróval perforálva van. Ugyancsak perforált a borító palást is.

Az előlapra van felszerelve a mérőműszer, a V/A átkapcsoló, a három LED a korlátozó ellenállásaikkal, a piros LED-nél az 1N4148-as dióda is (ezek tehát nem a nyák-on vannak), valamint a P₁ 100 Ω-os tengelyes potméter és a hálózati kapcsoló. A töltővezeték fix beförasztású, 2,5 mm²-es keresztmetszetű, piros és fekete színű, nagy flexibilitású rézvezeték. Az előlapon gumigyűrű szigetelőként át vannak kivezetve, a végükön akkucsiszerek-

kel ellátva. A 2. ábrán levő nyomtatott lap 15 mm-es távtartókkal az előlaphoz van erősítve. A panel beültetett alkatrészekkel a 9. ábrán tanulmányozható. A transzformátor a készülék közepére került a jó súlyelosztás érdekében. Mögötte, a készülék bal oldalán van hűtőbordán a Graetz-híd, a jobb oldalán a két BUZ11 szintén hűtőbordán. A nagyáramú vezeték 2,5 mm² keresztmetszetűek legyenek!

Üzembe helyezéskor először a töltendő akkut kapcsoljuk a készülékhez, hogy az elektronika tápfeszültséghez jusson, majd csak ezután kapcsoljuk be a hálózatot. A töltés befejezésekor pedig fordított sorrendben cselekedjünk!

Felhasznált irodalom:

1. Ferenczi Ödön: Tápegységek amatőröknek M.K. Bp. 1980.
2. Rádiótechnika Évkönyve 1981. 56. oldal
3. Rádiótechnika Évkönyve 1996. 64. oldal